

HET GERECHTSHOF TE 'S-HERTOGENBOSCH

BELASTINGKAMER

No. 832/1958.

Uitspraak

Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, meervoudig Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van Y te W tegen de uitspraak van de Inspecteur der Belastingen te V op zijn bezwaarschrift tegen zijn aanslag in de Inkomstenbelasting voor het jaar 1954;

Gezien de overige stukken, waaronder het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 10 December 1958 no. 13.765;

Gehoord ter zitting van 20 Februari 1959 X als gemachtigde van belanghebbende, terwijl de Inspecteur, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet is verschenen;

Overwegende, dat belanghebbende werd aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 36.640,--, welk zuiver inkomen bij de uitspraak, waarvan beroep, nader werd vastgesteld op f. 36.721,--;

Overwegende, dat de enige grief van belanghebbende hierin bestaat, dat de Inspecteur geen investeringsaftrek heeft toegestaan voor de in 1954 ten behoeve van zijn bedrijf A, aangeschafte bedrijfsmiddelen, waarvan de kostprijs in totaal f. 31.412,-- bedroeg, tengevolge waarvan het inkomen f. 1.256,48, te weten 4% van f. 31.412,--, te hoog werd vastgesteld;

Overwegende, dat het Gerechtshof te 's-Gravenhage bij zijn arrest van 8 Mei 1958 de uitspraak van de Inspecteur heeft gehandhaafd, overwegende, dat, gelet op het bepaalde bij art. 8a, lid 1, slotzin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, de toepassing van de investeringsaftrek terecht is geweigerd;

Overwegende, dat de Hoge Raad bij bovengenoemd arrest de uitspraak van het Gerechtshof heeft vernietigd en het geding naar het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch heeft verwezen ter verdere behandeling en beslissing van de

zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest, in welk arrest het volgende werd overwogen:

dat belanghebbende had gesteld, dat tot zijn bedrijf A geen liquide middelen behoren, omdat hij al zijn liquide middelen rekent tot zijn privé-vermogen, dat daarom alle ontvangsten en uitgaven van dat bedrijf als privé-onttrekkingen onderscheidenlijk als privé-stortingen moeten worden aangemerkt, en dat van die onttrekkingen en stortingen nauwkeurig is boekgehouden in het kasboek en in de privé-rekening;

dat het Hof, zonder met betrekking tot de wijze, waarop de door belanghebbende gestelde onttrekkingen en stortingen in zijn boekhouding zijn verwerkt, een beslissing te geven, belanghebbendes standpunt heeft verworpen, omdat het Hof hetgeen belanghebbende had gesteld omtrent de onttrekking van alle ontvangsten aan A onaannemelijk achtte, en oordelende, dat althans een gedeelte van die ontvangsten tot het bedrijfsvermogen van A moet zijn blijven behoren en door belanghebbende dus niet daaraan kan zijn onttrokken, heeft beslist, dat voor dat bedrijf geen regelmatige boekhouding werd gehouden, omdat uit de boekhouding niet blijkt, welk gedeelte van die ontvangsten wèl en welk gedeelte daarvan niet aan het bedrijfsvermogen werd onttrokken;

dat het Hof daarbij blijkbaar is uitgegaan van de opvatting, dat de ontvangsten van een bedrijf de natuurlijke bestemming hebben in de eerste plaats te dienen tot dekking van de uitgaven van dat bedrijf en dat het een ondernemer in redelijkheid niet vrijstaat alle liquide middelen, waarover hij beschikt, ongeacht herkomst en bestemming, als privé-vermogen te beschouwen;

dat die opvatting echter niet juist is en het een ondernemer die gewoon is zijn bedrijfsontvangsten met zijn privé-middelen te vermengen en uit het aldus gevormde complex van middelen zowel bedrijfs- als privé-uitgaven te bekostigen, vrijstaat die middelen tot zijn privé-vermogen te rekenen;

dat het middel dus gegrond is en 's-Hofs uitspraak derhalve niet in stand kan blijven, doch de Hoge Raad niet ten principale kan recht doen, daar met betrekking tot de boekhoudkundige verwerking van het geen belanghebbende ten aanzien van

onttrekkingen en stortingen stelt te hebben gedaan de feiten nog niet voldoende zijn vastgesteld;

Overwegende, dat belanghebbende heeft gesteld, dat tot zijn bedrijf A geen liquide middelen behoren, omdat hij al zijn liquide middelen rekent tot zijn privé-vermogen, dat daarom alle ontvangsten en uitgaven van dat bedrijf als privé-onttrekkingen onderscheidenlijk als privé-stortingen moeten worden aangemerkt, en dat van die onttrekkingen en stortingen nauwkeurig is boekgehouden in het kasboek en in de privé-rekening;

Overwegende, dat in verband met de door de Hoge Raad gegeven beslissing moet worden nagegaan hoe de boekhoudkundige verwerking van het door belanghebbende ten aanzien van onttrekkingen en stortingen gestelde heeft plaats gehad;

Overwegende, dat het Hof uit de door belanghebbende ter zitting overgelegde boeken en de daarop door hem gegeven toelichting het volgende is gebleken: belanghebbende heeft een boek, waarin de ontvangsten en uitgaven van A chronologisch en systematisch worden aangetekend; de saldi (positief dan wel negatief) van deze ontvangsten en uitgaven worden aan het einde van de maand naar de rekening van de nieuwe maand (aangebracht: lees) overgebracht;

het positieve saldo ultimo 1954 ad f. 12.093,27 werd op de balans per 1 Januari 1955 onder de benaming "kas" vermeld;

de balansen worden in een afzonderlijk boek opgenomen; in een zogenaamd grootboek worden voorts de totalen van de diverse kolommen van het eerstgenoemde boek - het "kasboek" - per maand overgenomen; tenslotte heeft belanghebbende nog een boek, waarin de administratie van de verkochte stenen wordt gehouden; er bestaat geen afzonderlijke privé-rekening; van privé-stortingen en privé-onttrekkingen wordt geen afzonderlijke aantekening gehouden; bij de aanschaffing van bedrijfsmiddelen wordt eerst op het moment van betaling een boeking verricht; aan de hand van belanghebbendes memorie en van aanwezige facturen moet aan het einde van het jaar door belanghebbende worden nagegaan, welke nog niet betaalde bedrijfsmiddelen in dat jaar zijn aangeschaft;

Overwegende, dat uit deze feiten blijkt, dat belanghebbende geen aantekeningen houdt omtrent zijn privé-onttrekkingen en privé-stortingen;

Overwegende, dat belanghebbende wel stelt, dat hetgeen zijn "kasboek" als verschil tussen ontvangsten en uitgaven aangeeft, geacht moet worden ten bate, respectievelijk ten laste van zijn privé-vermogen te zijn gekomen, doch deze voorstelling van zaken door geen enkele boekhoudkundige handeling wordt gedekt.

Overwegende, dat derhalve de beweerde privé-onttrekkingen en de privé-stortingen niet in belanghebbendes boekhouding zijn opgenomen, zodat daaruit niet kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn en deze boekhouding dus niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in de zin van artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 te zijn;

Overwegende, dat derhalve terecht geen investeringsaftrek is toegestaan, en moet worden beslist als volgt:

H a n d h a a f t de uitspraak, waarvan beroep.

Aldus gedaan 6 Maart 1959 door de Heren Mrs. J.G. Takken, voorzitter, Mr. M. de Vries en J.J. Verseput, leden, in tegenwoordigheid van Mr. G.H. Nomes, griffier.

get. Nomes

get. Takken

Voor afschrift,

De Griffier van het Gerechtshof

te 's-Hertogenbosch